Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

Tutius ergo puto caudā retinē vetustam
Quā plantare novā que min̄ apta foret
Sed neq; cauda nova q̄ et auditu novitatē
Narrat mauditam crescē posset ita
Res facilis dictu si difficilis minus actu
Verba ruunt subito rem mora longa trahit
Est leve dvorsse quia ventus et aura mistrat
Sed ferrsse quod non leve pondus ḡt
Dicē multor-e si vox nisi crescat in actu
Ipse vento similis ventus et ipse levis
Dicē quisq; pt̄ si dictis ūnge facta
Si bene pprendas nō ita quisq; pt̄
Ipse dus sunt eius cuiq; sūt omnia p quem
Omnia sub quo sūt omnia iure pari
Cuiq idem posse q̄ velle nec hoc min̄ illis
Cui solus cuctis contulit ēe suum
Qui facit et reficit creat et creata gubnat
Non min̄or aut maior ipse sine loco
Huiq ī arbitrio pendent mortalia quecq;
Hic et nō alius prestitit ēe tibi
Quod dedit ipse tibi qualem te contulit ēe
Et si noluēris improbē talis eris
Cur nō sustineas quod oportuit sustinuisse
Eius ad arbitrium quē cohibē nequis
Crede mihi nil ēe sicā q̄d posse putasti
Quod natura negat reddere nemo potest